

לקראת שבת לכו ונלכה

חיזוק שבועי "והשיב" פרשת בשלח - שבת שירה תשפ"ה

בס"ד

"בתוך הים ביבשה" - כח האמונה שהובילה לנס קריעת ים סוף

את הסיבה לעיתוי, מסביר רש"י (ראש השנה דף י"ד) "הואיל ויצאו רוב גשמי שנה - שכבר עבר רוב ימות הגשמים שהוא זמן רביעה ועלה השרף באילנות, ונמצאו הפירות חונטין מעתה" כלומר, היחלשותם של הגשמים, מאפשרת את יציאתו של השרף באילנות ובעקבותיו מתרחשת חנטת הפירות, המציינת את ראשיתם. ממילא, כל הפירות שחנטו אחרי ט"ו בשבט נחשבים כפרי של השנה החדשה. משמע, הפירות שנראה באביב, תהליך גדילתם מתחיל עכשיו.

המסר שנוגע לנו, עם כל הכבוד לפירות ולתוצאות, חז"ל הקדושים בחרו לקדש דווקא את התהליך! זהו בדיוק העניין והשמחה של 'חמישה עשר בשבט', בפועל אנחנו לא רואים כלום. אולי נראה את התוצאה והמטרה (הפירות) רק עוד חצי שנה, אבל זה לא משנה, יש חשיבות גם לתהליך! ובכן אנו כהורים של ילדים מתמודדים חייבים לזכור שאסור לנו לאבד שום תקווה, כי בחמישה עשר בשבט אנו חוגגים הפוטנציאל הטמון בכל אחד ואחד מאיתנו!

בואו נתחזק ונתפלל ביחד שנזכה שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, אכ"ר!

בברכת שבת שלום ומבורך - א גוטן שבת!

בפרשתנו נאמר (שמות י"ד, כ"ב): "ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם". לאחר קריעת ים סוף וטביעת המצרים בים, מופיע פסוק דומה מאוד (שמות י"ד, כ"ט): "ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, והמים להם חומה מימינם ומשמאלם". לכאורה, נראה כי פסוק זה סותר את האמור קודם לכן, שם נאמר שעם ישראל הלכו "בתוך הים", ולא "ביבשה".

מפרשי המקרא מסבירים, שבתחילה עם ישראל נכנסו לים והלכו "בתוך הים", באמונה שלמה שהקב"ה יעשה להם נס. רק לאחר מכן קרע הקב"ה את הים, והם הלכו "ביבשה". האמונה המוחלטת בה' אפשרה להם להיכנס לים עוד בטרם נקרע, מתוך ביטחון שהוא ימציא להם את הפתרון הנדרש.

מכאן ניתן ללמוד מוסר השכל חשוב לחיים: גם כאשר נראה שאין פתרון ברור והמציאות סביבנו נראית כ"חומות מימינו ומשמאלנו", עלינו להמשיך ללכת באמונה שלמה בהקב"ה ולבטוח בו יתברך. ותמיד לזכור: "הקב"ה לא הסיר את ים סוף - הוא הפריד אותנו. הקב"ה לא תמיד מסיר את הבעיות שלנו, אבל אם נסמוך עליו לגמרי, הוא יעשה לנו דרך לעבור אותן".

ראש השנה לאילנות - עיקר השמחה שחוגגים היא לא הפירות (התוצאות) אלא התהליך!

איתא במסכת ראש השנה (א' א') "באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים בחמישה עשר בו". כידוע, אנו פוסקים כבית הלל, וחמישה עשר בשבט הוא ראש השנה לאילן, אבל משהו בו מוזר, הוא מגיע באמצע החורף, ואם אנחנו מביטים ברחוב אנחנו רואים שהעצים די יבשים, וריקים מעלים, רוב העצים עדיין לא פורחים? מה בדיוק השתנה כאן? לא עדיף היה שנחגוג את היום הזה בעונת האביב - שיא הפריחה, הפירות מצויים, גדולים הם ויפים?! מה בער כל כך לחז"ל לקבוע את ראש השנה לאילנות דווקא בט"ו בשבט, באמצע החורף, כשהעצים במצב הזה?! ועוד אנו משתדלים לאכול כמה שיותר פירות ביום הזה!?

"הבינני ואלמדך" #2

הכנס יתקיים ביום שלישי, י"ג שבט תשפ"ה, בעיר בית שמש.

דברי פתיחה מפי הרה"ג רבי שמעון ביניק שליט"א מנהל רחני בישיבת קרלין.

שיחה מרכזית בנושא: "איך משיגים יציבות ושלוש בית לצד ילדינו המתמודדים?"

מפי הרה"ג רבי שלמה עהרליך שליט"א (ממונסי, ניו יורק).

בנוסף: פאנל שאלות ותשובות עם הרבנים החשובים שליט"א.

האירוע מיועד לזוגות דוברי אידיש (בהפרדה מלאה).

הרשמה מראש חובה (ופרטים נוספים):

בטלפון: 02-313-7526

באתר: www.veheishiv.co.il

« הפצת העלון לזיכוי הרבים נתרם לזכות ולהצלחת התורם ומשפחתו
שיזכה שכל הצאצאים שלו ילכו בדרך התורה והיראה »»

להצטרפות לקבלת העלון במייל ולהנצחות: 3137526@gmail.com

משפחת "והשיב" - הבית החם להורים לנוער מתמודד

קו המערכת - "והשיב" | השארת הודעות: 02.313.7526

קו החם • ייעוץ והכוונה • סדנאות • קבוצות תמיכה • כינוסי חיזוק • חיזוקים שבועיים